

Uvnitř si přečtete: Nový exponát v EC • Rozhovor s panem Václavem Vetýškou • Zprávy ze správního • Zprávičky z MŠ • Největší knize o Šumavě je 85 let • Noviny z NP Šumava • Tradiční „Rauhnacht“ v Bavorské Rudě

MĚSÍČNÍK MĚSTA

ROČNÍK XVI

PROSINEC 2016

ZDARMA

www.zeleznaruda.cz

PŘEDSTAVUJEME VÁM „ALDENO A ŽELEZNÁ RUDA BEZ HRANIC“

Vzniká asociační, multietnický a multikulturní projekt

Skupina osob z obce Aldeno založila, s cílem rozšířit a obohatit kulturní výměnu vizí spolupráce a vzájemné účasti, sdružení „Aldeno a Železná Ruda bez hranic“.

Tento projekt vznikl na základě dvou úspěšných vzájemných setkání, která se uskutečnila během posledních oslav u příležitosti dvacátého pátého výročí družby s obcí Železná Ruda, považovaných za historický mezník vzájemných vztahů započatých v minulosti na úrovni vzdělávací i asociací.

Sdružení je nezisková organizace a nabízí kulturní a společenskou valorizaci navzájem mezi zeměmi a městy, v rámci jednoho státu, stejně jako za jeho hranicemi.

Má v úmyslu pokračovat ve spolupráci a partnerství s Železnou Rudou, která v roce 2016 dovršila 25 let. Během tohoto roku bylo hodně příležitostí k vzájemnému setkání:

- Svátek družby (San Modesto)
- Návštěva zástupců obce a různých asociací v Železné Rudě (červenec)
- Cesta do Plzně při příležitosti Veletrhu cestovního ruchu (září)
- Slavnostní otevření nového turistického centra v Železné Rudě
- Návštěva skupiny občanů Železné Rudy (říjen)

NICOLA FIORETTI
Starosta Aldeno
Sindaco di Aldeno

Veselé Vánoce a Šťastný Nový rok!
Buon Natale e Felice Anno Nuovo

Záměrem Aldena je přenést se přes vlastní hranice a směřovat dále, a aby se toho dosáhlo, je třeba navázat na již zavedené vazby, protože jedině tak se může partnerské pouto upevnit a zároveň využít ke chvílím rekreace a vzdělávání se.

Konkrétně sdružení „Aldeno a Železná Ruda bez hranic“ se bude aktivně podílet na zapojení obou obcí do vzájemné výměny svých vlastních zkušeností a v pokračování společných aktivit, během kterých se tak budou prohlubovat vzájemné vztahy a pokračovat přátelská spolupráce, s cílem rozšířit náš projekt partnerství i na další nové programy.

Na závěr vyzýváme obec Aldeno aby se také stala našim členem a aktivně se tak účastnila navrhovaných iniciativ.

Těšíme se na pozitivní ohlas z Vaší strany.

Zakládající členové:

Andrea Nardon, Pina Armenante, Alessandro Coser, Francesca Roat, Jasmine Ferrari, Loris Innocenti, Renáta Morcinková, Flavio Muraglia, Mirco Baldo

Velké poděkování patří starostovi Železné Rudy, panu Michalu Šnebergrovi za jeho spolupráci a přátelské přijetí, zároveň paní Ivaně Vilišové z turistického centra a panu Tomáši Horkovi za perfektní organizaci zájezdů.

U této příležitosti přejeme všem krásné prožití vánočních svátků a mnoho úspěchů v novém roce.

Andrea Nardon, Aldeno

Vše nejlepší v novém roce 2017
všem čtenářům
Železnorudského Zpravodaje
přeje redakce

Nový exponát v expozici Historie lyžování v Environmentálním centru

Dne 7. 12. 2016 převzal pan Emil Kintzl, společně s tajemníkem města, panem Milanem Křížem z rukou zástupců muzea a nadace Železná opona v brdském Míšově vzácný dar. Nadace Železná opona provozuje muzeum v bývalém atomovém krytu sovětské armády, Míšov – Brdy. V Míšově skladovali Sověti v letech 1968 – 1990 několik set jaderných hlavic v betonovém několikapatrovém podzemním bunkru. Že tento vojenský objekt byl velice přísně střežen sovětskou armádou, je nadsada. Po celý rok, obehnaný dvojitým plotem, byl střežen nejen elektronicky, ale i vojenskými hlídkami. V zimním období používali strážné na obchůzku i lyžařskou výstroj. A právě tyto lyže s holemi, které vojáci používali, věnovala Nadace Železná opona našemu Environmentálnímu centru. Lyže jsou kvalitně provedeny, klížené, bez kovových hran, i s vázáním. Jsou dokonce popsány azbukou, která lyže je pravá a která levá, mají i evidenční značku. Tento exponát objevil pan Emil Kintzl v muzeu, když zde byl na návštěvě a jak říká „vydrndal“ je na muzeu, jehož zástupci mu vyšli vstříc. Za tento vstřícný krok ještě jednou děkujeme. Informace o muzeu Železné opony v Brdech - Míšově naleznete buďto v ITC či na webu www.atommuseum.cz.

Václav Chabr

Foto: Zástupci Nadace Železná opona, pan Skočovský a předseda nadace Václav Vítovec, předávají panu Emilu Kintzlovi a panu Milanu Křížovi vzácný dar do expozice lyžování v Environmentálním centru.

Ředitelský šuplík XII

Vážení čtenáři Železnorudského zpravodaje, tentokrát ze svého šuplíku vytahuji především přání klidných, spokojených a zasněžených Vánoc a v novém roce pevného zdraví a dostatku sil na řešení všech životních situací.

V listopadu se završilo první čtvrtletí školního roku, na třídních schůzkách jsme spolu s rodiči hodnotili jak se nám daří a co je nutné udělat pro vylepšení nedostatků.

Osmá třída spolu s třídním učitelem Tomášem Šafaříkem a němčinářkou Jaroslavou Schejbalovou absolvovala jeden školní den návštěvou odborného učiliště v Regenu. Po seznámení s činností a prostory školy si žáci v odpoledním bloku vyzkoušeli práci v kovodilně, truhlárně, dekoraci skla a výrobu adventních věnců. Své výrobky si žáci odvezli domů.

Ve středu 23. listopadu, za krásného slunečného počasí, se všichni školáci zúčastnili praktické výuky vzdělávacího programu příprava obyvatel za mimořádné situace (např. požár, únik chemických látek, ...). Nejlepší část proběhla v lese, jako orientační pochod s plněním úkolů z poskytování první pomoci, evakuace, znalostí o integrovaném záchranném systému.

Koncem listopadu výuku zpříjemnila dvě skvělá divadelní představení Divadélka pro školy z Hradce Králové.

Pololetí je zdánlivě daleko, ale prosinec rychle uteče při přípravě vánočního představení pro rodiče i veřejnost a v lednu zbydou pouze tři týdny na vylepšení klasifikace.

Na zmíněné vánoční představení, které bude ve středu 21. prosince, jménem účinkujících a jejich učitelů srdečně zveme rodiče.

Ctirad Drahorád, ředitel ZŠ

☺ Zprávičky z mateřské školy ☺

Nejmladší Sluníčka využila pozvání p. Vilišové k návštěvě nového Environmentálního centra, kde si děti prohlédly Expozici Historie lyžování a na velké obrazovce je zaujaly obrázky ze záchranných prací Horské služby. Dále si probádaly kabinety Čapa černého, Jelena lesního i Bobra evropského. Návštěvu tohoto střediska opravdu doporučujeme všem těm, kteří milují naši Šumavu a moc děkujeme p. Vilišové za zajímavý výklad a lízátka pro děti.

V aule základní školy měly děti z mateřské školy možnost shlédnout velmi pěkné divadelní představení „O veverce Zrzečce“, které se všem velmi líbilo.

I naši nejmenší se v době Adventu připravují na vánoční svátky. Pod vedením paní učitelky M. Amortové si děti se svými rodiči vyrobily krás-

Hodné děti ve školce navštívil Mikuláš se svým doprovodem. Nikdo se nebál a všichni slíbili, že už ve školce nebudou křičet.

nou ozdůbku na stromeček a vánoční přáníčko. Tvoření jim zpříjemnilo pohoštění od maminky Sofinky a Nikolky Šimsově, které touto cestou děkujeme.

V pondělí 5. prosince nás opět navštívil Mikuláš, andělé a čerti, kteří přišli ze ZŠ a nadělili dětem dobrůtky. A jelikož si ve školce na čertíky hrajeme, žádné velké obavy z jejich návštěvy nebyly. Malí i velcí čertíci si společně zatancovali a zazpívali. Dětem z 9. třídy ZŠ tímto mnohokrát děkujeme.

Během prosince proběhnou ve třídách Broučci i Sluníčka vánoční besídky, které se v naší mateřské škole staly již dlouholetou tradicí.

ZAMĚSTNANCI MATEŘSKÉ ŠKOLY V ŽELEZNÉ RUDĚ PŘEJÍ VŠEM KRÁSNÉ PROŽITÍ VÁNOČNÍCH SVÁTKŮ A HODNĚ ZDRAVÍ A ŠTĚSTÍ V NOVÉM ROCE 2017.

Za kolektiv MŠ Ludmila Chalupská

OBLASTNÍ CHARITA SUŠICE HLEDÁ ZAMĚSTNANCE NA POZICI PEČOVATELKA PRO STŘEDISKO ŽELEZNÁ RUDA

Do našeho profesionálního týmu přijmeme na občasnou výpomoc novou kolegyni pro práci v domácnostech klientů (senioři, osoby se zdravotním postižením), do střediska na Železné Rudě. Pracovní místo bude na dohodu o provedení práce, pracovní doba dle předchozí dohody. Předpokládáný nástup leden 2017. Vhodné i pro ženy na MD, nebo aktivní důchodkyně.

Životopis a motivační dopis zašlete emailem na sluzby@charitasusice.cz.

Kontaktní pracovník: Bc. Petra Hoblová, vedoucí služeb sociální péče, tel.: 731 402 910.

Organizace: Oblastní charita Sušice, Volšovy 1, 342 01 Sušice, www.charitasusice.cz

Požadujeme:

- střední vzdělání (SOU, SŠ), čistý trestní rejstřík, zdravotní způsobilost
- řidičský průkaz sk. B nutnosti
- výhodou praxe v oboru a kurz pracovníka v sociálních službách (lze doplnit do 18 měsíců od nástupu)
- ochota dále se vzdělávat (povinné vzdělávání v rozsahu 24 hodin ročně)
- znalost práce na PC
- organizační schopnost, samostatnost, spolehlivost, zodpovědnost, příjemné vystupování, psychická odolnost, empatie, trpělivost, komunikativnost

Nabízíme:

- smysluplnou a odpovědnou práci na hlavní pracovní poměr, s možností pracovat také na zkrácený pracovní úvazek, nebo na dohodu o provedení práce
- práci v organizaci s dlouholetou tradicí
- možnost profesního růstu, týden dovolené navíc

Tříkrálová sbírka

Oblastní charita Sušice se každoročně zapojuje jako spoluorganizátor Tříkrálové sbírky. Také v roce 2017 tomu nebude jinak. Tříkrálová sbírka bude probíhat v celé ČR od od 1. 1. – 15. 1. 2017. Vzhledem k tomu, že Oblastní charita Sušice působí nově také na Železnorudsku, rozhodla se uspořádat sbírku také zde. Ve výše uvedené době bu-

dou moci lidé potkávat tříkrálové koledníky v ulicích Železné Rudy a okolí. Výtěžek bude určen na pomoc při zajištění každodenního provozu sociálních služeb pro seniory, osob se zdravotním postižením a osob v obtížných životních situacích, v Železné Rudě. Každoročně je sbírka určena na doplňkové činnosti, jako např. sociálně inte-

grační byt, materiální a potravinová pomoc nebo půjčovna pomůcek, které navazují na sociální služby. Více informací o sbírce najdete čtenáři na našem webu www.charitasusice.cz, nebo získají na tel. 731 402 910.

*Petra Hoblová,
Koordinátor TKS 2017,
Oblastní charita Sušice*

Zprávy ze správního

Vážení spoluobčané,

- 1) Ze sběrného dvora bylo ve druhém a třetím čtvrtletí 2016 odvezeno přes 2,5 tuny chlazení, 4 tuny velkých spotřebičů a 1,8 tuny malých spotřebičů. Vzhledem k tomu, že byla splněna kritéria (množství, kvalita, výtěžnost), podali jsme žádost o vyplacení odměny na „**podporu zajištění a zvýšení zpětného odběru zařízení v roce 2016**“. Odměna byla městu přiznána. Za tuto odměnu jsme pořídili **dvě fotopasti a manipulační techniku pro obsluhu sběrného dvora**. Fotopasti jsou průběžně instalovány i na místa, kde se objevují černé skládky – a to právě z důvodu, abychom těmto skládkám zamezili.
- 2) Zastupitelstvo Města Železná Ruda schválilo i letos pro občany Železné Rudy, kteří v roce 2016 oslaví 62 let věku a více, příspěvek na léky ve výši **600,- Kč**.
Příspěvek je možné vybírat v lékárně „**Benu**“ (Alžbětín 22) **do 28. 02. 2017**.
Poukázky jsou opět dvě, každá v hodnotě 300,- Kč.
Poukázky je možné si vyzvednout na Městském úřadu v Železné Rudě, Správní odbor.
- 3) Město **Železná Ruda se zapojilo do projektu Regionální rozvojové agentury Plzeňského kraje o.p.s. „Třídí třídí 2016“**. Projekt je financován z prostředků Krajského úřadu Plzeňského kraje, odboru životního prostředí.
Díky spolupráci se svozovou firmou ZKS, a.s. Plzeň jsme **zajistili nádoby na oddělený sběr odpadů; a to v 1. fázi pro základní školu a teď i pro mateřskou školu**.
Do jednotlivých tříd byly umístěny osmnáctilitrové nádoby v barvě bílá, modrá, žlutá a hnědá. Ve společných prostorách jsou nádoby padesátilitrové a k výše jmenovaným barvám přibyla ještě barva zelená.
Věříme, že nové nádoby budou dobrá motivace, aby děti už ve školce a pak ve škole odpad třídily.

Další informace je možné získat na telefonu: 376 361 225 nebo **724 053 791 – C. Zahradníková**.

ROZHOVOR

s panem Václavem Vetýškou, nejen o jeho lásce k Šumavě.

„Já za rok absolvuji zhruba 130 celodenních výletů. Mě to prostě baví,“ říká Václav Vetýška

ŽZ: Pane Vetýško, je o vás známo, že jste milovník Šumavy a také fotograf a dokumentarista. Jak byste se však představil vy sám?

Václav Vetýška: (smích)... V první řadě jako sportovec, turista. Od mládí jsem sportoval, ne profesionálně, ale běžné sporty – fotbal, lední hokej, volejbal, ježdění na lodích. Já jsem vyrůstal v Plzni a na našem vnitřním dvoře byla parta asi 60 dětí. Tam jsme měli prima podmínky, rodiče nám zajistili kluziště, maminky ušily dresy, tatínkové postavili branky... takhle jsem začínal se sportem. Pak se přidal tenis – éra Ivana Lendlů nás také zasáhla. Takže sportovec jsem v každém případě. Dále jsem velký milovník přírody. Můj tatínek fotografoval, strýc také, velmi krásně fotografoval zejména zvířata. Takže k fotografování jsem měl blízko, a i v naší partě jsem už od mládí pořizoval fotky z výletů, natáčel jsem videa apod.

ŽZ: Takže já to shrnu, sportovec, milovník přírody a... fotograf?

VV: ...ne, tím se tak úplně necítím. Ale mám rád knihy. V první řadě knihy dobrodružné, dnes čtu hodně knihy historické a také knihy o přírodě. A protože jsem už rentiér, čtu hodně. Takže jsem tak trochu "líznete" sportem, romantikou, mám rád básně. A ty knihy.

ŽZ: Takže vášnivý čtenář? Proto jsme se asi sešli ve „vědecké knihovně“... závidím vám, já už si zde knihy nepůjčuji, neboť nemám čas je poté číst...

VV: Já nedám na Studijní vědeckou knihovnu dopustit, je zde spousta dokumentů, které jinde nenajdete. ...

ŽZ: Co vás vlastně přivedlo k lásce k Šumavě? Vy jste Plzeňák...

VV: My jsme na Šumavu jezdili jako parta. Do Hamrů. Nejvíce mne však Šumava oslovila, když jsem pobýval na Brčálníku. Já jsem dělal u pana Hufu, v roce 2001 – 2005. Když jsem měl volno, utíkal jsem do přírody. A začínal jsem poznávat tu území, kam se kdysi nemohlo, protože tam byla hranice. A to každého asi láká. Já jsem toužil dostat se do těch míst. A take miluji hřebeny hor. Já za rok absolvuji tak zhruba 130 celodenních výletů. Mě to prostě baví.

ŽZ: Já vím, že vás lákají i ty vodní plochy šumavské, i vaše kniha o tom pojednává. Oči Šumavy.

VV: Já mám k vodě blízko, jak jsem již říkal. Ale nejraději chodím do hor.

ŽZ: A ta jezera?

VV: Tak ta ledovcová, ta mám opravdu rád. Chodil jsem tam jako dítě. Ale to už si moc nepamatuji. Já jsem měl později povolení chodit k jezerům ze všech stran a využil jsem toho. A jako fotograf vnímám ty pohledy z různých úhlů. A když si kleknu či stoupnu, nebo lehnu... je to vždy jiné. Mojí další zálibou je lezení na smrky.

ŽZ: Cože? Na smrky?

VV: No.

ŽZ: A to se nějak jistíte? Co kdybyste spadl? Když jste tam sám?

VV: Ne, to ne. Já lezu na ty, které mají větve, jež začínají tak ve dvou metrech. To je bezpečné. Pak už to jde dobře. Jako po žebříku. Nahoře na špičce je to už horší.

Václav Vetýška

Václav Vetýška

- Narodil 23. 9. 1952 v obci Žákava u Nezvěstic
- Většinu života prožil v Plzni, nyní pobývá zejména v Nýrsku
- Pracoval jako strojař ve Škoda Plzeň, nyní dle svých slov rentiér
- Sportovec, milovník přírody, fotograf

ŽZ: A do jaké výšky lezete?

VV: No to je různé... tak třeba od 25 m – do 30 m.

ŽZ: No, ale to jste výš než naše rozhledna na Špičáku! Ta má nějakých 27 m.

VV: Ale třeba na Modravě jsou ty smrky nižší. Tam rostou pomalu. Jsou vysoké 15 – 20 m... doufám, že to národní park nebude čist..

ŽZ: ...nebudeme říkat, kde to bylo přesně... a smí se to vůbec? Lézt po smrcích v národním parku? Asi to nikdo zatím nezakázal, že? Protože nikdo netušil, že by to někdo zkoušel...

VV: Ale já nejsem první. První lezl na smrky pan Erhardt, z Jižních Čech. Už je po smrti..

ŽZ: Snad to nesouvisí...

VV: Myslím, že ne. Ale, kdo taky leze na smrky je pan Kavale. Ale ten leze hodně... A když jsem to viděl někde v časopise, tak jsem si řekl, že to mohu také zkusit. Přivážu se pomocí švihadla, foťák mám rozložený okolo pasu... a nahoře jej smontuji a fotím..

ŽZ: Takže až půjdeme do lesa, musíme koukat nahoru, zda tam někde nevisíte... nedej bože abyste snad spadl.

VV: Dávám pozor. Myslím, že lezení po smrcích je bezpečné.

ŽZ: Nebudeme nic ošklivého přivolávat. Chtěla jsem se zeptat, čemu se nyní aktuálně věnujete na Šumavě? Co vás zaujalo?

VV: Tak za prvé historické hraniční kameny na Šumavě, z doby Marie Terezie, tak ty jsem obešel všechny.

ŽZ: Děláte k nim i výlety a prohlídky, že?

VV: Ano, to je na Železnorudsku, ale jsou i na Modravsku... Potom mapuji slatě. Viděl jsem je z vrtulníku a mám nafoceno možná 120 jezírek u slatí. A řekl jsem si, že postupně je všechny navštívím. Fotím je ve třech ročních obdobích, kromě zimy. A poslední moje téma jsou památné stromy na Železnorudsku.

ŽZ: Tak to je zajímavé.

VV: Na Železnorudsku jich tolik není, ale pár jsem jich nově objevil. V poslední době cestou na Debrník. Ne všechny památné stromy však mají ta povinná označení. Tak to bych chtěl zlepšit. Já na Železnorudsko nedám dopustit, ale zrovna železnorudskou lípu by stálo za to veřejnosti lépe zpřístupnit, tak, aby u ní mohli návštěvníci např. posedět na lavičce...

ŽZ: Vy jste ovšem také úspěšný vystavovatel. Vaše akce s velkoformátovými fotografiemi několika dalších autorů byla velkolepá. Jak jste přišel na ten nápad?

VV: Já si mapuji vše, co se stalo ve stejný den, kdy já jsem se narodil, tedy 23. září. A pan Josef Váchal, šumavský spisovatel se narodil také

ROZHOVOR

s panem Václavem Vetýškou, nejen o jeho lásce k Šumavě.

„Já za rok absolvuji zhruba 130 celodenních výletů. Mě to prostě baví,“ říká Václav Vetýška

Dokončení ze strany 5

v tento den...o několik let dříve, ovšem. Pak se o Váchalovi začalo více psát, za minulého režimu nebyl totiž zrovna propagován. A já jsem se začal více zajímat o jeho dílo. Jen doufám, že Šumava neumírá, že je jen občas někde nemocná, že se tedy slova spisovatele nenaplní. Před dvěma lety, v r. 2014 bylo 130 let výročí narození a 45 let od úmrtí spisovatele Váchala...

ŽZ: ...tak jste si řekl, že to pojmete ve velkém stylu, a podařilo se to... ta akce byla velmi sledovaná...

VV: Ano, ale bylo to možné zejména proto, že finančně to podpořil Plzeňský kraj. Náklady na tento typ venkovních panelů jsou dosti vysoké.

ŽZ: A já jsem se dočetla, že jste se s touto výstavou propracoval až do Bruselu. Jak k tomu došlo?

VV: Dostal jsem nabídku od Plzeňského kraje, který měl zájem se Šumavou prezentovat. Někdo o mně věděl, přišli za mnou a ptali se, zda bych neměl zájem vystavit nějaké fotky v Bruselu. No, kdopak by nechtěl. Garantem bylo Západočeské muzeum, které výstavu doplnilo trojrozměrnou expozicí, např. obydlí na Šumavě, představili též sklářství, prostě život na Šumavě... Bylo to velmi pěkné. Opravdu jsem si to užil.

ŽZ: Vy máte i další koníčky. Ještě si hrajete na vojáky?

VV: Jo takhle...(smích), já si na ně nehraju. Já je fotím.

ŽZ: Ano, ale v dobové uniformě, děláte vlastně válečného zpravodaje...

VV: Ano, to je pravda. Jsem u 4. obrněné divize. Ale já hlavně fotím. Ty kluky, kteří si hrají na ty vojáky, však obdivuji. To je velké fandovství. Tenhle Klub 4. obrněné divize Plzeň nejedí v těch starých jeepech, oni milují ty bitvy. V zimě, v létě...

ŽZ: Ale vy se angažujete ještě v dalším spolku, Šumavské cesty. Nedávno jsem se dívala na jejich web, a byl jste na mnoha fotografiích.

VV: Já jsem ovšem trochu hříšník. Už moc nestíhám všechny akce, protože se mně to překrývá. Ale členem Šumavských cest jsem a jsem za to rád. Nejsem ale tak aktivní. Ještě bych doplnil v této chvíli charakteristiku své osoby, já si totiž svůj život hodně plánuji. Já vím, kde bych příští rok v určitých dnech rád byl. Už mám naplněno mnoho víkendů. A to jsem ještě v jedné partě, a s tou jezdíme po horách.

ŽZ: A kde tedy, pane Vetýško, na to všechno berete čas?

VV: Plánuji, jsem rentiér a jde to. Dvakrát nebo třikrát týdně jsem na Šumavě, do toho ty spolky...ale pak když někdo zavolá, tak už mám plno.

ŽZ: Aha, tak to mám štěstí, že jste měl zrovna v předvánočním čase prostor pro náš rozhovor. Děkuji. Chtěl byste našim čtenářům říci něco, na co jsem se nezeptala? Něco, na co dnes nepřišla řeč?

VV: No, ani ne...ale něco přece jen. Ale to netrápí jen mne. Ke všemu bychom měli přistupovat s pokorou a úctou. To co máme okolo nás, to není jen naše. Měli bychom se vzájemně respektovat. Je to jen a jen v nás. Někdy mě mrzí, jak se někteří lidé chovají.

ŽZ: Máme tady vánoční čas, a mě to nedá, abych se vás na závěr nezeptala, co byste si přál pod stromeček?

VV: Tak to já vám řeknu. Nejdůležitější je pro mne zdraví. A ostatním bych přál to, co Ježíšek nenosí. Úctu k sobě, ke druhým, lásku a štěstí. Poklidné ráno, boží poledne a tichý poledne. A noc aby nebyla jen nocí, ale sonátou.

ŽZ: No to jste řekl nádherně. Prostě ten básník je ve vás skryt. A já vám přeji, jménem naší redakce i našich čtenářů, aby se vám vaše přání vyplnila. Děkuji za rozhovor.

Pro ŽZ se ptala Světluska Chabrová

Našli jsme v archivu...

Uhlí do Bavorska

Na nádraží v Alžbětíně se koncem listopadu, 28. 11. 1918, byl tehdy čtvrtek, poprvé měnily vagony z uhlím za vagony s puškami a střelivem z Bavorska. Jednalo se o přebytek z války. Pušky měly dostat Sokolské pluky (roty), které šly na Slovensko bojovat proti Maďarům.

Směna byla provedena takto: 20 uhelných vozů s uhlím za 10 zavřených vozů s vojenskými zbraněmi. Vagon se zbraněmi obsahoval pušky a střelivo, asi Mausery M98 a granáty, počty se neuváděly. Posléze se

Dobová fotografie Sokolů

uskutečnilo, do konce roku 1918, ještě 11 takových „barterových“ obchodů. V poslední výměně, 28. 12. 1918, byl i jeden vagon se „strojnými puškami“.

Dobová malba nádraží v Alžbětíně

Největší knize o Šumavě je 85 let

V letošním roce uplynulo 85 let od vydání Váchalova stěžejního životního díla – Šumava umírající a romantická. Tuto knihu dělal Josef Váchal v době od 19. 7. 1928 do 3. 5. 1931. Zhotovil 11 výtisků a jeden pro sebe. Kniha je vytištěna na ručním papíru z Prášílské papírny, má rozměr 65 x 49 x 6 cm a váží 16 kg. Má 286 stran, je v ní 74 barevných dřevorytů, provedených v celkem 544 barvách, obsahuje prózu i poezii. Všechny stránky, včetně textu, jsou tištěny po lici papíru, stejně jako grafický list. Zhotovil si své originální písmo, je tzv. duté, tzn., že je kresleno dvojitou linií. Na výrobu písmen bylo použito 200 kg směsi cínu a olova. Jedenáct výtisků knihy bylo označeno písmeny A – J. Dochovalo se 6 exemplářů. Jsou uloženy v archivech a sbírkách veřejných institucí. Čtyři výtisky jsou v Praze, jeden v Brně a jedna kniha je v Kašperských Horách. Kniha patří ke klenotům českého umění 20. století. Je prostoupena smutkem i vztekem nad postupným zánikem zdejší divočiny, spojeným s turismem a hospodářským využitím lesů. Předkládá tak otevřeně první obavy o osud přírodních krás Šumavy. V knize Josef Váchal popisuje své pocity z návštěv Šumavy. Uskutečnily se v letech 1905 až 1927. Celkem to bylo 5 dlouhodobějších výletů, od 12 dnů až po 101 dnů, které strávil na Prášílsku. V roce 1927 byl na Šumavě naposledy.

Šumava ho při svých cestách natolik okouzila, že se v roce 1927 rozhodl věnovat jí toto unikátní dílo. Svému otci píše: „Šumava! Té chci věnovat nejlepší své dílo, poslední své chvíle a konečně i mrtvé tělo.“ A v následujících letech už na díle Šumava umírající a romantická intenzivně pracuje. Často pobývá na zámku v Týnci u Klatov, v Prášílech a v Nemilkově, píše a kreslí, opakovaně se prochází Šumavou.

Je to kniha básní, úvah a líčení zanikajících krás romantické Šumavy. Píše v ní o lese, stromech, vodě, jezerech, potocích, slatích, horách, obydlích lesáků, lidech žijících ve vesnicích i městech na Šumavě. Popisuje své zážitky z východu slunce na Roklanu, vystihuje zde střídání prolínajících se barev rodícího se nového dne.

Vybrat jakoukoliv pasáž z této knihy je přetěžké, neboť k pochopení Váchalova díla je třeba ji číst celou a určitě ne jednou. Přesto si dovoluji citovat některé pasáže, které již v době tvorby knihy byly nadčasové:

„Krajina jeví se nám takovou, jakými jsme sami; shledáváme v ní to, co do ní odjinud jsme přinesli.“

„Každý starý strom zde jest věrným obrazem celé Šumavy.“

„Jakmile zmizí slatě a poslední velkán lesní padne, zánik Šumavy neodvratně následuje. Krása šumavských hor nestrpí zasahování do vlastní přirozené činnosti nikým z lidí.“

„Šumava, nebe básníků a citelů poslední svobodné a krásné přírody u nás; stále ještě původního kouzla svých hvozdů a slatí zbavena není. Leč co dosud jen

oddáleno, dříve či později přikvačí.“

A mohl bych takto pokračovat. Doporučuji všem milovníkům i návštěvníkům Šumavy přečíst si tuto knihu. Byla přepsána a vytištěna. Každá větší knihovna ji vlastní.

A jaký význam nebo odkaz má kniha Josefa Váchala pro nás i pro generace budoucí?

S pokorou i úctou přistupujme k té naší Šumavě.

Přeji vám příjemné čtení této dnes již seniorské knihy. A ať se nevyplní autorova předpověď o Šumavě.

Václav Větyška, Plzeň

Konec jedné legendy a perly Bavorského lesa. Všem známý Haus am Gr. Arbersee, který po generace sloužil jako restaurace a ubytovna, dnes již na břehu Velkého Javorského jezera nenajdete. Po jeho demolici se začne s výstavbou nového, moderního hotelu, který bude dokončen v r. 2018.

S originálním nápadem jak uspořádat předvánoční adventní setkání přišla obec Schweinhütt u Zwieselu. Stánky a chatičky s občerstvením a hudbou umístili do lesního areálu, kde bylo dost místa pro stovky návštěvníků.

Letošní setkání u kapličky sv. Martina na bývalých Zadních Paštích bylo na sněhu

U obnovené kapličky sv. Martina (vysvěcena 11. 11. 2011) na bývalých Zadních Paštích jsme se v sobotu 12. 11. 2016 sešli již po šesté. Po loňském téměř letním počasí nás letos sv. Martin překvapil a opravdu přijel na bílém koni.

Do sobotního rána napadlo místy až 10, možná 15, cm sněhu a cesta z parkoviště pod Dobrou Vodou přes bývalé Stodůlky na Zadní Paště se brzy stala pro autobus města Hartmanic i po projetí pluhem nesjízdňá. Program, který měl začít ve 12:00 h, měl asi 20 min. zpoždění, ale díky obětavým řidičům dvou osobních aut členů našeho spolku a bývalého starosty Hartmanic (se zvláštním povolením ke vjezdu) se všichni účastníci ke kapličce dostali. Mnozí, kteří se původně chtěli kousek cesty svést, došli pěšky. Za to jim pataří obdiv. U kapličky dostali odměnu – groček, horkou griotku, čaj, kávu a k zakousnutí koláčky.

Po několika úvodních slovech členů spolku dostali slovo jáhen Jan Pečený a nový místní farář Jenda Kulhánek, který nahradil odvolaného pátera Tomase Zavrela. Jejich slova byla ušitá na míru dnešnímu člověku, místu (v minulosti na Zadních Paštích stály dva velké statky a hospodařili tu lidé) i Šumavě. Všichni je s vřelostí přijali stejně, jako závěrečné požehnání. Každý účastník byl zapsán do knihy a pro vzpomínku obdržel ekologickou propisovačku.

Odpoledne se téměř všichni vtěsnali do Domu sv. Vintíře v Dobré Vodě. Horká bramboračka chutnala znamenitě. Od 16:00 h potom program pokračoval prvním varhanním koncertem na nově instalované varhany v kostele sv. Vintíře. Atmosféra byla krásná a přítomné sponzory i členy našeho spolku hrálo vědomí, že pomohli dobré věci, kterou se téměř po čtyřech letech povedlo spolku Šumavské cesty dokončit. Hráli studen-

ti plzeňské konzervatoře Zuzana Gulová (na zobcovou flétnu) a Jakub David Smešný (varhany). Na závěr účastníkům sobotní akce poděkoval starosta Hartmanic Pavel Valdman.

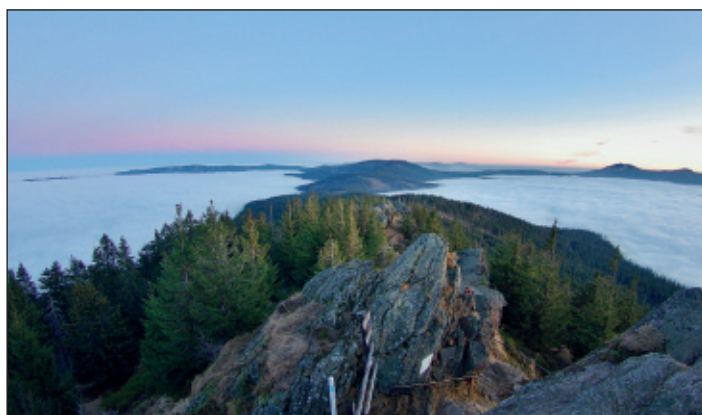
Na dofinancování celé náročné akce „kostel“ (oprava varhanní skříně, navazujícího zábradlí, stavba nového schodiště, instalace varhan,...) se v kostele vybralo přes 7.000,- Kč. Děkujeme.

Pokud se vám akce líbila i v typickém listopadovém šumavském počasí (a sešlo se nás na 150!), přiveďte příští rok i vaše kamarády, přátele a známé. Těšíme se na všechny v sobotu 11. 11. 2017!

Šumavské cesty, z. s., Plzeň

Tradiční setkání u kapličky Sv. Barbory v sobotu 3. 12. 2016. Za krásného slunečního počasí se sešlo mnoho místních občanů, náhodných návštěvníků, ale také sousedů z Bavorska, u kapličky Sv. Barbory. Hrála muzika, oheň hrál návštěvníky a o bohaté občerstvení se postarali členové Železnorudského klubu.

I prosincový výlet na Velký Ostrý může nabídnout takovouto nádhernou podívanou v kombinaci s inverzí. Pohled je směrem po hranici, na Svahor, kde vpravo je Německo a v dálce Velký Javor. Česko se nachází od hřebenu vlevo. Foto F. Brož

Rozsvícení Vánočního stromu v Železné Rudě.... Rozsvícení Vánočního stromu přilákalo mnoho občanů...

Rozsvícení Vánočního stromu v Železné Rudě.... Příjezd čertů v koňském kočáře nesměl chybět...

Vážení čtenáři,

během uplynulého měsíce jsme vyjžděli převážně k dopravním nehodám. Většinou se jednalo o nemístní řidiče a tak věříme, že místní zdejší záluždné situace již znají. Myslím tím námrazy nebo ledovky, které číhají v lesních úsecích i během teplot nad nulou. Při jízdě k jedné takové dopravní nehodě na Nové Hůrce došlo bohužel k nehodě našeho rychlého zásahového automobilu RZA Nissan. V nočních hodinách se v jedné ze zatáček na Nové Hůrce nacházela taková ledovka, že se na ní téměř nedalo stát. Bohužel jsme dostali s vozem smyk a při převrácení mimo silnici poškodili vůz tak, že se stal nepojízdným. Oba členové posádky vyvázli z nehody naštěstí bez zranění. A další důležité upozornění – pozor na vánoční věnce a vlastně různé otevřené ohně, spojené s vánočními a vánočními dekoracemi! Další z našich členů se přesvědčil, že není radno nechávat bez dozoru vánoční věnce ani od českých prodejců. Naštěstí po zpozorování hořící ozdoby na vánočním stole zachoval klid a před samotným uhašením nám jej nejdříve vyfotil. Proto nenechávejte otevřený oheň bez dozoru a zajistěte si domov hlásičem požáru. Stojí několik stokorun, ale opravdu vám může zachránit život i majetek.

Události za listopad 2016

6x dopravní nehoda

1x únik látek

1 x technická pomoc

9. 11. – opravní nehoda osobního automobilu - náraz do stromu před hotelem Horizont. Řidička utrpěla lehčí zranění.
10. 11. – Nehoda osobního vlaku, který narazil do stromu padlého přes koleje za Špičáckým tunelem, směrem na Hojsovu Stráž. Vlak byl v přední části mírně poškozen, když strom přerazil. Ve vlaku ke zranění cestujících nedošlo a místo události bylo předáno HZS PS Klatovy.
11. 11. – K dopravní nehodě osobního automobilu u Prášílského potoka jsme vyjeli před obec Prášíly, k Vysokým Lávkám. Řidič zde po smyku na sněhu sjel do potoka a převrátil se na střechnu. On i spolucestující vyvázli z nehody bez zranění a dostali se z vozu sami. Na potok ale musely být instalovány absorpční hadice pro zachycení úniku provozních kapalin, které zde jistily možný únik až do celkového vyproštění vozu odtahovou službou.

13. 11. – Dopravní nehoda osobního automobilu na Nové Hůrce. Zde se mělo nacházet vozidlo, hrozící pádem do potoka. Během výjezdu k události jsme byli odvoláni, neboť se řidiči podařilo auto vyprostit.
16. 11. – Menší dopravní nehoda automobilu v centru města.
20. 11. – Dopravní nehoda automobilu na Nové Hůrce. Řidička utrpěla lehčí zranění. K události jsme ale nedojeli, neboť jsme měli sami nehodu s RZA Nissan. K události dojezdila jednotka HZS ze stanice Sušice.
25. 11. – K úniku látek jsme vyjeli na Samoty. Jednalo se o olejovou skvrnu, kterou jsme odstranili pomocí sorbentu.
27. 11. – Posledním listopadovým zásahem bylo odstranění nebezpečného stromu pod ČS Petra. Zde na potoce žije bobří rodinka, která se nebojí kácet stromy poblíž silnice, ale tentokrát nechali své rozkousané dílo opravdu nebezpečně blízko hlavního silničního tahu a při větším poryvu větru hrozil jeho pád. Proto byl strom preventivně pokácen.

Filip Brož

Novinky z Národního parku Šumava

Reliéf šumavské krajiny není pro elektromobily problém

Už déle než rok využívají zaměstnanci Správy Národního parku Šumava pro své služební cesty po území národního parku i mimo něj několik elektromobilů. Dlouhodobě jsou na Správě dva vozy Nissan Leaf a na kratší období jsou zapůjčovány například BMW i3, Volkswagen e-Up nebo aktuálně Smart ForTwo Electric Drive od společnosti E.ON. Díky tomu se nám potvrdilo, že pro elektromobily není problémem ani kopcovitá Šumava. „Samozřejmě, že většina řidičů elektromobilů se obávají malého dojezdu, který se v kopcovité krajině Šumavy snižuje. Když se s tím ale člověk sžije a doslova se s nimi naučí jezdit a využívat například možnosti rekuperace, není problémem se vydat i na delší trasy mimo území Národního parku,“ říká náměstek ředitele Správy NP Šumava Miloš Juha.

„Krásným příkladem je vozidlo Smart ForTwo Electric Drive, které nám zapůjčila společnost E.ON na dobu dvou měsíců, abychom jej pořádně otestovali. Například jízda z Vimperku přes Kvildu až na Želez-

norudsko a zpět nebyl s pohledu dojezdu a výdrže baterie problém, ale jak už jsem říkal, důležité je, aby řidič trochu změnil své návyky z aut se spalovacími motory,“ dodává Miloš Juha. „Na našem území je pro kratší jízdy elektromobil vhodný asi do 60 km vzdálenosti. Při větší hustotě rychlonabíjecích stanic si umíme představit masivnější nasazení této techniky i v tak náročném prostředí, jakým je Šumava,“ sděluje své zkušenosti vedoucí oddělení IT a GIS Správy NP Šumava Lubomír Dvořák.

Na hustější síť rychlonabíjecích stanic pro elektromobily a elektrokola Šumava ještě čeká. Zatím jsou na jejím území dvě takové soukromé stanice. „Správa parku počítá se stavbou těchto dobíjecích bodů. Jednoznačně by to vedlo k větší popularitě elektromobilů a jejich rozšíření na Šumavě. Ideálním cílem do budoucna by bylo postupně vyměnit všechna naše služební vozidla se spalovacími motory na elektrická. My teď už víme, že by to šlo, ale i tak to bude běh na delší trať,“ zakončuje náměstek Miloš Juha.

Převzato z TZ Správy NP Šumava

Tradiční „Rauhnacht“ v Bavorské Rudě

Večer plný působivých představení, ohnivá show a závěrečný ohňostroj si můžete užít v Bavorské Rudě v pátek 30. 12. na náměstí.

Od 17:30 je umožněn vstup do areálu a v 19 hodin začíná samotná strašidelná show. „Noci vykuřování“ (Rauhnächte) patří mezi staré lidové zvyky z Bavorského lesa. Démoni, čarodějnice, chlupaté nestvůry, čerti a jiná nedobrá stvoření zahánějí zlé duchy pomocí svých hlučných kravských zvonů, svištěcích bičů a bubnů. V období mezi Vánoci a večerem Tříkrálovým probíhají v bavorských městech a vesnicích tato strašidelná a tajemná představení. Jedno takové se koná již potřetí v sousední Bavorské Rudě. O neobvyklou podívanou se postarají umělecké skupiny z Rakouska, bavorského Regensburgu a svým představením je doplní také česká skupina Hellfire se svoji ohnivou show. Návštěvníci akce se budou moci občerstvit u některého ze stánků, kde na ně čekají bavorské speciality nebo svažené víno na zahřátí.

Datum: pátek 30. 12. 2016

Místo: Bayerisch Eisenstein (Bavorská Ruda) – náměstí, Hohenzollernstraße 1

Časový program: 17:30 – otevření, 19:00 – 21:00 – strašidelná show v podání uměleckých skupin, 21:30 ohňostroj a afterparty s otevřeným koncem.

Vstupné: 7 Euro – dospělí, 4 Eura – děti do 14 let. Vstupenky se prodávají přímo na místě.

Tomáš Eisner

VÁNOČNÍ KONCERTY	
27.12. v 18.00	ŽELEZNÁ RUDA V KOSTELE
28.12. v 18.00	BAYERISCH EISENSTEIN V KOSTELE
ŽELEZNORUDSKÝ SMÍŠENÝ SBOR DĚTSKÝ SBOR A ORCHESTR	
dirigent MARTIN ČERVENKA	
VSTUP VOLNÝ	

Okamžiky živé přírody

Vydra říční

Nechybělo mnoho, a tato krásná lasicovitá šelma byla počátkem minulého století vyhubena. Kvalitní kožešina, škody na rybách i silně znečištěné vodní toky zapříčinily drastický úbytek vyder v celé Evropě. Ještě v druhé polovině století byla natolik vzácná, že populace v celé ČR čítala jen několik desítek kusů. Díky přísné ochraně a zlepšení kvality vod nastal koncem devadesátých let obrat. Vydry se začaly postupně objevovat na svých původních lokalitách a hlášení o jejich výskytu přibývala.

Už jako malé dítě jsem toužil mít doma ochočenou vydru, k čemuž přispěly i knihy od starých autorů, ještě z dob, kdy vydry byly běžnou součástí naší přírody. O to větší radost jsem měl, když se do naší záchranné stanice roku 1999 dostalo miminko, které pravděpodobně ztratila matka při přenášení svých ratolestí z nory do nory.

Vydry používají několik nor a mláďata asi ve věku 30 dnů „stěhují“ do nové čisté nory v blízkosti vod. I naše mládě bylo zhruba měsíc staré a na svět ještě ani pořádně nevidělo. Protože jsou vydřata v tomto věku ještě stoprocentně závislá na své matce a nedovedou přijímat tuhou potravu, nastal kolotoč. Kojeneckou lahev s dudlíkem jsme měli, ale mléko patřičného složení jsme tehdy museli vyrábět sami (kravské mléko je pro většinu divokých zvířat škodlivé, způsobuje úporné průjmy a úhyn mláďat).

Pro naši rodinu nastala doba „mateřské dovolené“, neboť takovéto mládě je nutno krmit po třech hodinách, a to ve dne i v noci. Před každým krmením se musí vlhkým a teplým hadříkem promasírovat bříško, aby se mládě vyprázdnilo.

Toto období trvalo ještě třicet dní, než malá vydřička začala postupně přijímat tuhou potravu – rozmixované ryby. Proto byla v neustálém kontaktu s člověkem a kamkoli jsem šel nebo jel, spoluzavazadlem byla vydra a kojenecká lahev. I když nerad rozděluji zvířata na hezká a ošklivá, užitečná a škodlivá, zde nastala asi výjimka – láska na první pohled. Míša, jak jsem mládě pojmenoval po našem synovi, nám to na každém kroku oplácel. Stal se z něj rodinný mazlíček. Protože se narodil na podzim a venku bylo již sychravo, spal na polštáři v kuchyni u ústředního topení. Doba „batolecí“ ale rychle uběhla.

Míša se stával stále pohyblivějším, již mu nestačil polštář ani gauč v kuchyni, dokonce i vana v koupelně se mu zdála malá. Proto nadešel den D a Míša byl přemístěn do nové ubikace s bazénem v záchranné stanici. Tím začala druhá etapa života.

I když měl výběh poměrně velký, brali jsme jej do přírody k potoku či rybníku, aby se řádně vyskotal. Užíval si cesty autem a po vypuštění u vody jeho hry nebraly konce. Občas se přišel pomazlit a tím se role otočily. Míša byl suchý a všichni okolo mokří.

V této době můj kamarád Václav Chaloupek začal točit svého Vydryška, a tak si i náš Míša v tomto krásném večerníčku zahrál. Jako herecká hvězda zazářil i v přírodovědném dokumentárním filmu rakouské společnosti, který se natáčel v rakouských Alpách a na chorvatských Plitvických jezerech. Tam jsme se známým „vodyrologem“ Alešem Tomanem a našim Míšou vyrazili v létě 2000.

Natáčení bylo pro obě strany velice náročné, neboť režisér nemohl pochopit, že nedokážeme vydře poručit, kudy přesně má plavat, kde se musí zastavit, kdy a kde bude nehnutě ležet na sluníčku. Proto se každá scéna opakovala do té doby, než se Míša našel a zalezl si do své přepravní bedny. Tím nám všem dal najevo, že natáčení den končí. Z těchto důvodů natáčení hodinového dokumentu trvalo celý týden.

Protože ani v Chorvatsku nemají hotely zvláštní pokoje pro vydry, musel Míša spát s námi, což miloval. Večer po natáčení se trochu prospal ve svém boxu, pak si chvilku pohrál se svou oblíbenou gumovou pískací hračkou, a když jsme šli s Alešem spát, začal řádit. Nejprve se vykoupal ve sprchovém boxu a roztočil všechny ruličky toaletního papíru, pak se toužil osušit, k čemuž posloužila naše postel. Chvilku se válel a otíral o naše deky, a pak si asi vzpomněl na svoji oblíbenou gumovou hračku. Zalezl Alešovi pod deku, chvilku tam šounil. A že cosi našel, jsem poznal podle Alešova bolestivého výkřiku. I z této pro mě humorné epizody jsem pořídil několik fotografií, které však bez svolení Aleše nemohu publikovat. I s ohledem na čtenáře mladistvé.

Tímto však herecká kariéra Míši neskončila. Zúčastnil se i natáčení oblíbeného televizního pořadu „Zázraky přírody“ a mnoha dalších krátkých šotů.

Protože již několik let obývá letní sídlo – velký výběh v sousedství Turnerovy chaty na řece Vydře, stal se také miláčkem turistů. K tomuto místu se váže další příhoda. Jednoho dne majitel Turnerovy chaty, pan Zelinger, zjistil, že výběh je prázdný a u ohrazení jsou vylomená dvířka. Asi se nějakému „ochránci“ přírody našeho Míšu zželelo, a tak jej přišel v noci osvobodit. Správce chaty zalarmoval i policii a já mezitím chodil po břehu dravé řeky a marně hledal ztracené dítě.

Druhý den volá policie, že asi kilometr od Turnerovy chaty jim přes cestu přeběhla vydra a hupsla do řeky. Na nic jsem nečekal, skočil do auta a za dvacet minut byl na místě. Stačil jsem třikrát zavolat, a na protějším břehu se mezi obrovskými balvany vynořila vydří hlava. To již nebylo pochyb, že se nejedná o divokou vydru, ale o našeho Míšu. Nevím, kdo měl větší radost.

Dojemné setkání se „ztraceným synem“ nastalo uprostřed řeky na jednom z balvanů. Míša mi ihned skočil do náručí a bleskově zaujal svoji oblíbenou polohu na mých ramenou, obtočený kolem krku. Věřím, že kdyby nebyl celý mokrý, i v jeho očkách by byly vidět slzy dojetí. V této poloze, za stálého žužlání mého ucha, jsme dojeli až do Kašperských hor.

Od odchování první vydry uplynula dlouhá doba, během níž záchrannou stanicí prošlo mnoho dalších vydřích mláďat. Je to ale jako s první láskou. Míša bude v mých vzpomínkách vždy jednička.

Čerpáno z knihy Ivana Lukeše, Okamžiky živé přírody

P. S.: Vydryšek již nežije, uhynul o vánocích v loňském roce.

Železnorudsko Vás baví!

	Akce:	Pořadatel/místo:	Kontakt:
18.12. 12:00-19:00	Mezinárodní vánoční trh – 9. ročník - tradiční vánoční trh, hudba a zpěv, národní speciality z celého světa...	Bayerisch Eisenstein, centrum	+49 9925 940 316
24.12. 21:00	Hojsovka sobě - nejen vánoční koledy zazpívá „Štědrovečerní hojsovecký orchestr“	Kostel H. Stráž	376 361 227
27. 12. 18:00	Vánoční koncert - v kostele Panny Marie Pomocné z Hvězdy vystoupí Železnorudský smíšený sbor, sólisté, orchestr ...	Kostel v Železné Rudě	376 397 033
29.-30. 12.	Freestyle testingdays - testování freestyleových snowboardů po celý den zdarma!	SKI&BIKE Špičák	376 397 167
30. 12. 11:00	Sjezd z Pancíře na historických lyžích - sjezd v historickém oblečení na historických lyžích, start a cíl: horní část Weissovy louky na Špičáku.	Otevřená Šumava o.s.	724 062 612
30. 12. 17:00	Železný pašerák - 5. ročník, otevřený večerní, skialpinistický závod na Pancíř, start u dolní stanice lanovky na Hofmanky	HS Šumava / Pancíř	376 397 273
30.12. 17:00	Světlušky - předsilvestrovské večerní lyžování a další program pro nejmenší lyžaře i s rodiči	SKI&BIKE Špičák/ Sjezdovka Širotek	376 397 167
31.12. 17:00	Silvestrovský sjezd s pochodněmi - tradiční silvestrovský sjezd nejprudší špičácké sjezdovky Šance, s pochodněmi budou sjíždět členové HS a šumavští lyžaři.	SA Špičák, HS Šumava/sjezdovka Šance	376 397 167
31.12. 23:00	Půlnoční silvestrovský běh - akce, bez které by Silvestr na Hojsovcé nebyl Silvestr...	Hojsova Stráž	376 361 227
7.-8.1.	15 km Šumavou - veřejný lyžařský závod	Lyž. oddíl TJ Lokomotiva Plzeň / Špičák	721 643 164 formanek2013@seznam.cz
11.1. 7:30	Tradiční přechod Královského hvozdu – 16.ročník - na sněžnicích ze sedla Scheiben přes Juránkovu chatu na Velký Ostrý, zakončení v Hamrech.	Penzion HABR	603 894 139
14. -15. 1.	ÚKZ - slalomy - lyžařské závody v SL a OS pořádané SLČR	TJ SA Špičák / SKI&BIKE Špičák	376 397 567

Dlouhodobé akce, výstavy a expozice na Železnorudsku

Ježíškova pošta

- již tradičně otvírá v Železné Rudě svoji kancelář, aby mohla stvrdit doručení vánočních přání Ježíškovi od těch nejmenších až po jejich rodiče, babičky a dědečky. Adresa: **Ježíškova pošta, ITC, 1. máje 12, 340 04 Železná Ruda.** Od 1. 12. do 23. 12. 2016

„Šumava s úsměvem v keramice a kresbě“ – výstava Gustava Fify a Josefa Pospíchala, Muzeum Šumavy Železná Ruda, do 31. 12. 2016

Muzeum Šumavy, pracoviště Železná Ruda – Javorská 154, Železná Ruda

Návštěvnícké centrum Šumavy, Environmentální centrum Železná Ruda – 1. máje 12, Železná Ruda

Historické motocykly – stálá expozice v „Zámečku“ v Železné Rudě

Pivničkovo a Křemelníčkovo království – 1. máje 21, Železná Ruda

Upřesnění k akcím, příp. jejich doplnění naleznete v na www.sumava.net/itruda/ ITC Ž.Ruda, tel./fax: 376 397 033, e-mail: itruda@sumava.net

Změna programu vyhrazena!